
Al bijna dertig jaar lang schrijven en spreken we over gezinskwesties: we hebben al meer dan twintig boeken geschreven en minstens een miljoen mensen toegesproken tijdens conferenties met culturen die uiteenlopen van Borneo tot Bournemouth. Een jaar geleden schreven we samen ons eerste boek: *The Really, Really Busy Person's Book on Parenting*. De reacties op dat boekje waren overweldigend en wij hadden er tijdens het schrijven zoveel plezier in, dat we voordat de inkt droog was al over een volgend belangrijk onderwerp nadachten. Het is een onderwerp geworden waarover we al heel veel hebben gesproken en geschreven: het huwelijk.

Tijdens ons werk komen we veel plezier en vreugde tegen binnen relaties, maar helaas ook veel pijn. We beseffen dat er geen eenvoudige antwoorden zijn op de trauma's waarmee veel huwelijken te maken krijgen, maar we weten ook dat basale, praktische hulp van enorm belang kan zijn om relaties sterker te maken en zelfs te herstellen.

Daarom is dit het volgende boekje in de serie. Hierin proberen we zo goed mogelijk de kern van wat we over het huwelijk hebben geschreven te combineren met wijsheid van over de hele wereld. Het bevat natuurlijk ook weer de briljante cartoons van David McNeill.

Dit boekje is bedoeld om in te neuzen, je een lach te bezorgen en je misschien weer een beetje hoop te geven. Bewaar het in de auto, op je bureau, in de keuken, naast je bed of waar je het ook maar gemakkelijk even kunt oppakken om een paar bladzijden te lezen: zelfs als jij iemand bent die het altijd druk, druk, druk heeft!

We hopen dat je ervan zult genieten.

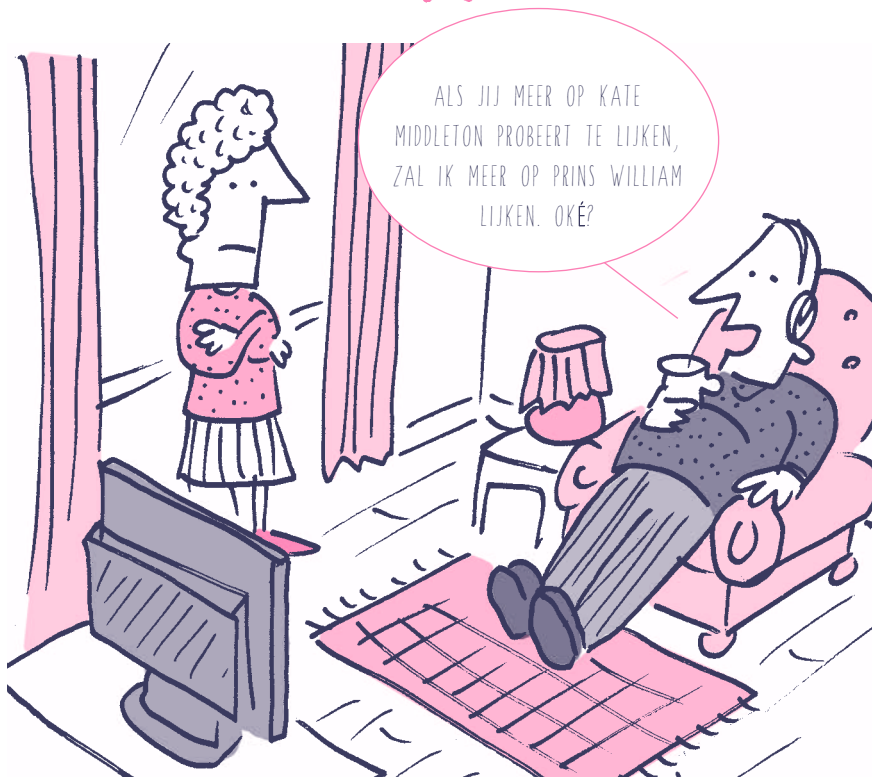
Rob en Katharine

Het mooiste in het leven is iemand vinden,
ergens, die van je houdt ... *hoe dan ook*.

**VOOR EEN GESLAAGD HUWELIJK
IS MEER NODIG DAN ENKEL
HET VINDEN VAN DE JUISTE
PERSOON. HET GAAT EROM DE
JUISTE PERSOON TE *ZIJN*.**

Echte communicatie is van vitaal belang voor echtparen die hun relatie willen verdiepen en versterken, en toch ontbreekt het daar in zoveel huwelijken aan. Toen de kersverse huwelijkspartners vele jaren geleden thuiskwamen van hun huwelijksreis, eisten telefoontjes de aandacht op, moest er een huis opgeknapt worden, kwamen er allerlei vrienden langs ... en toen kwamen er kinderen. Als ze nu soms naar hun kinderen kijken, die inmiddels tieners zijn, vragen ze zich af: waar zijn de jaren toch gebleven? Ze zijn voorbijgevlogen.

Ze zijn zich er nog niet van bewust hoe leeg hun huwelijk in diepste wezen is. Door hun drukke gezinsleven en de hectiek van alledag kunnen (en hoeven) ze niet over hun relatie na te denken. En dan breekt de dag aan dat de kinderen het huis uit gaan en dat er een einde komt aan allerlei andere activiteiten. Ze zitten samen in de kamer, kijken elkaar aan en vragen zich diep vanbinnen af: wie ben jij eigenlijk?

“

*Als ik in de echt verbonden word, wil ik ook echt
verbonden zijn.*

”

– AUDREY HEPBURN

Het domste wat ooit gezegd is in een film komt uit de kaskraker *Love Story*: 'Liefde betekent dat je nooit sorry hoeft te zeggen.' Het tegenovergestelde is juist waar: 'Liefde betekent dat je voortdurend sorry moet zeggen.'

IK WEET
HOEVEEL JE VAN ME HOUDT,
WANT JE DOET DE HELE TIJD DINGEN
WAARVOOR JE SORRY MOET ZEGGEN.

Vergeving is niet de pijn onder het tapijt vegen en net doen of het niet uitmaakt. Vergeving is wel elkaar confronteren met de manieren waarop je elkaar pijn hebt gedaan, er open en eerlijk over praten en daarna, omwille van de liefde, ervoor kiezen alles los te laten.

De kern van het huwelijk is een klein woord
met een enorme lading: *opoffering*.